

3. Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, että neuvosto loukkasi kantajan puolustautumisoikeuksia ja oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan. Kantajalle ei missään vaiheessa ole annettu häntä itseään koskevaa tietoa ”tutkimuksista”, joiden väitetään oikeuttavan sen, että hänet on sisällytetty kyseiseen luetteloon, ja vielä vähemmän hänelle on esitetty tästä ”luotettavia ja uskottavia” tai ”konkreettisia” todisteita. Huolimatta kantajan pyynnöistä neuvosto ei ole antanut näitä tietoja.
4. Neljäs kanneperuste, joka perustuu siihen, että neuvosto ei esittänyt kantajalle riittäviä perusteluja hänen sisällyttämiselleen luetteloon. Esitetyt perustelut eivät olleet riittävän yksityiskohtaisia ja täsmällisiä. Mitään yksityiskohtia ei ole annettu siitä, millainen kantajan toiminta on väitetyksi johtanut siihen, että hän on osallinen ”rikoksiin”, saati miten tällainen osallisuus rikoksiin liittyy mitenkään ”Ukrainan valtion varojen väärinkäyttöön” tai ”kyseisten varojen siirtämiseen laittomasti Ukrainan ulkopuolelle”. Mitään yksityiskohtia ei myöskään esitetä kyseisistä ”tutkimuksista”, elimestä, joka suorittaa nämä tutkimukset, millaisista tutkimuksista on kyse tai päivämäärästä, jolloin niiden olisi pitänyt alkaa.
5. Viides kanneperuste, joka perustuu siihen, että neuvosto loukkasi vakavasti kantajan omaisuuden suojaa ja mainetta koskevia perusoikeuksia. Rajoittavista toimenpiteistä ei säädetty laissa, asetuksissa tai määräyksissä. Ne päätettiin ottaa käyttöön ilman asianmukaisia suojamekanismeja, joilla annetaan kantajalle mahdollisuus tosiasiallisesti esittää asiansa neuvostolle. Rajoittavia toimenpiteitä ei ole rajoitettu koskemaan vain tiettyä omaisuutta, jonka väitetään edustavan väärin käytettyjä valtion varoja, eikä niitä ole edes rajoitettu koskemaan vain väitetyksi väärinkäytettyjen varojen määrää vastaavaa varallisuusmäärää.
6. Kuudes kanneperuste, joka perustuu siihen, että neuvosto vetosi aineellisesti epätasällisiin tietoihin. Toisin kuin ainoana kantajan luetteloon sisällyttämisen perusteluna esitetään, siitä, että kantajaan todellakin kohdistui päätöksessä ja asetuksessa tarkoitetun tyyppisiä ”tutkimuksia” Ukrainassa, ei ole saatavissa tietoa tai todisteita.
7. Seitsemäs kanneperuste, joka perustuu siihen, että neuvosto ei varmistunut kantajan sisällyttämisen perusteena olevien todisteiden merkittävydestä ja pätevydestä: neuvosto ei ottanut huomioon sitä, oliko nykyisellä Ukrainan virkaa toimittavalla valtakunnansyyttäjällä Ukrainan perustuslakiin perustuvaa toimivaltaa aloittaa minkäänlaisia tutkimuksia kantajaa vastaan eikä neuvosto ottanut huomioon, että väitetty ”tutkimus” ei itse asiassa koskenut kantajaa.

Kanne 14.5.2013 – Yanukovych v. neuvosto

(Asia T-346/14)

(2014/C 253/52)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Viktor Fedorovych Yanukovych (Kiova, Ukraina) (edustaja: T. Beazley, QC)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Ukrainan tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä 5.3.2014 annetun neuvoston päätöksen 2014/119/YUTP (EUVL L 66, s. 26), sellaisena kuin se on muutettuna 14.4.2014 annetulla neuvoston päätöksellä 2014/216/YUTP (EUVL L 111, s. 91) ja Ukrainan tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin, yhteisöihin ja elimiin kohdistettavista rajoittavista toimenpiteistä 5.3.2014 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 208/2014 (EUVL L 66, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 14.4.2014 annetulla neuvoston asetuksella (EU) N:o 381/2014 (EUVL L 111, s. 33), siltä osin kuin ne koskevat kantajaa, sekä
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seitsemään kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että Euroopan unionin neuvostolla (jäljempänä neuvosto) ei ollut asianmukaista oikeudellista perustaa päätöksen ja asetuksen antamiselle. Kanteen tueksi esitetään muun muassa (a) väite siitä, että neuvoston päätös ei täyttänyt edellytyksiä, joita on asetettu neuvoston vetoamiselle SEU 29 artiklaan. Näin on muun muassa siksi, että: (1) neuvosto ei itse asiassa kyennyt pysyttelemään nimenomaisesti mainitsemista tavoitteissaan (oikeusvaltion ja ihmisoikeuksien kunnioittamisen lujittaminen Ukrainassa), sillä se esitti myöhemmin luettelossa mainitsemisen perusteluina (jotka liittyvät väitettyyn Ukrainan valtion varojen kavaltamiseen ja kyseisten varojen siirtämiseen laittomasti Ukrainan ulkopuolelle, minkä kantaja kieltää) perusteluja, jotka eivät olleet yhteensopivia SEU 21 artiklassa määrättyjen nimenomaisten tai minkään sen kannalta merkityksellisten tavoitteiden kanssa ja jotka eivät noudattaneet niitä. (2) Neuvoston päätös ja neuvoston asetus ovat ristiriidassa muiden SEU 21 artiklassa määrättyjen merkityksellisten tavoitteiden kanssa, sillä niillä ei "lujiteta ja tueta demokratiaa... ja kansainvälisen oikeuden periaatteita", erityisesti kun niissä todetaan virheellisesti, ja toimitaan sillä perusteella, että kantaja eli Ukrainan demokraattisesti valittu ja laillinen presidentti on, vastoin Ukrainan lakia ja kansainvälistä oikeutta, "ent. presidentti", ja tuetaan niin sanottua "siirtymäajan presidenttiä ja hallitusta", joita ei ole valittu laillisesti ja demokraattisesti ja jotka ovat ottaneet sen vallan, joka heillä on, laittomalla väkivallalla vastoin oikeusvaltioperiaatetta, demokraattisia periaatteita ja kansainvälistä oikeutta. (b) Väite siitä, että SEUT 215 artiklan soveltamisedellytykset eivät täyttyneet, koska SEU:n V osaston 2 jakson nojalla pätevää päätöstä ei ollut olemassa. (c) Väite siitä, että riittävää yhteyttä SEUT 215 artiklaan vetoamiseksi kantajaa vastaan ei ollut olemassa.
2. Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että neuvosto käytti väärin sillä olevaa harkintavaltaa. Neuvoston päätöksen täytäntöönpanon (ja näin ollen myös asetuksen täytäntöönpanon) varsinaisena tavoitteena oli lähinnä niin sanotun Ukrainan "siirtymäajan hallinnon" suosion saavuttaminen niin, että Ukraina jatkoi lähemmin yhteyksin Euroopan unioniin (kun Ukrainan demokraattisesti valittu presidentti ja hänen hallituksensa olivat torjuneet tällaiset lähemmät suhteet), eikä siis päätöksessä ja asetuksessa avoimesti esitetyt perustelut.
3. Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, että neuvosto ei esittänyt perusteluja. Päätöksessä ja asetuksessa esitetyt perustelut kantajan sisällyttämiseksi luetteloon ovat (paitsi vääriä) kaavamaisia, epäasiallisia ja puutteellisia vaadittavan yksityiskohtaisuuden kannalta.
4. Neljäs kanneperuste, joka perustuu siihen, että kantaja ei täyttänyt niitä edellytyksiä, jotka asetettiin henkilön luetteloon sisällyttämiseksi, kyseisenä ajankohtana. Paitsi että neuvosto ei muun muassa esittänyt merkityksellisiä tietoja, kantajan tietääkseen (a) hänen ei ollut tuomioistuimessa tai muussa asianomaisessa elimessä todettu olevan vastuussa Ukrainan valtion varojen kavaltamisesta tai kyseisten varojen laittomasta siirtämisestä, eikä (b) hän tuolloin ollut henkilö, johon kohdistui rikosoikeudellisia menettelyjä Ukrainassa sellaisten rikosten tutkimiseksi, jotka liittyvät Ukrainan valtion varojen kavaltamiseen ja kyseisten varojen siirtämiseen laittomasti Ukrainan ulkopuolelle.
5. Viides kanneperuste, joka perustuu siihen, että neuvosto syyllistyi ilmeisiin arviointivirheisiin sisällyttäessään kantajan riidanalaisten toimien soveltamisalaan. Muiden virheiden lisäksi neuvostolla ei ollut mitään todisteita eikä missään tapauksessa mitään "konkreettisia" todisteita, jotka osoittaisivat, että kantajaa kohtaan esitetyt väitteet olivat "aineellisesti paikkansapitäviä", ja se luotti perusteettomasti laittoman, niin sanotun "siirtymäajan hallinnon", joka pyrki vallan kaappaamiseen ja jolla oli selvä kannustin esittää tällaisia väitteitä epäasiallisten tavoitteiden saavuttamiseksi, esittämiin väitteisiin.
6. Kuudes kanneperuste, joka perustuu siihen, että kantajan puolustautumisoikeuksia on loukattu ja/tai että hänelle ei ole tarjottu tehokasta oikeussuojaa. Neuvosto on muun muassa jättänyt antamatta kantajalle täydellistä ilmoitusta perusteluista, mukaan lukien todisteista häntä vastaan, eikä se ole antanut kantajalle täsmällisiä tietoja ja materiaaleja, joiden väitetään oikeuttavan varojen jäädyttämisen, ja kantajan on ollut nostettava tämä kanne kohtuuttoman lyhyessä määräajassa.
7. Seitsemäs kanneperuste, joka perustuu siihen, että kantajan Euroopan unionin perusoikeuskirjan 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja omistusoikeuksia on loukattu ja muun muassa siihen, että rajoittavat toimenpiteet rajoittavat näitä oikeuksia perusteettomasti ja suhteettomasti.